

Fernando Guarch Bordes

Ja fa temps que va passar i la notícia es va expandir com un reguer de pólvora.

Un jove del nostre poble, Fernando Guarch Bordes, havia salvat la vida, arriscant la seva, a un matrimoni i una nena que s'ofegaven. Joiosos el vàrem voler entrevistar per a que ens expliqués els detalls de la seva heroica actuació però, sorprenentment, ens vàrem trobar, sinó amb una negativa, quasi i, la veritat, no ho vàrem entendre molt.

Ara hem tornat a insistir. Fernando ens ha contestat o, millor, explicat aquella odissea. Després d'escoltar el què puliquem, el què ens callem, per respecte, i el que ell també es calla, comprenem el perquè del seu silenci. Havia de ser dramàtic i esgarrifós, era necessari un valor impressionant i una fe immensa en els valors humans per fer-ho, tota vegada que el risc era màxim i ell era conscient de que estava a un pas de perdre la vida.

– Fernando ¿Com et vas trobar?

• En el meu cotxe i amb la meua núvia, venia de comprar mol·luscs i vàrem veure les rodes d'un turisme per sobre les aigües del canal, perquè el cotxe era cap per avall; vaig parar i sentí una veu dèbil que demanava auxili. Li vaig dir a la meua núvia que corrés amb el cotxe a buscar gent i em vaig tirar a l'aigua. Vaig forçar i obrir la porta davantera però allí no hi havia ningú, tan sols roba; vaig tornar a sortir del cotxe i vaig entrar per la de darrera on vaig trobar a una nena i la vaig treure. En una nova immersió, i entrant per la mateixa porta, vaig poder treure a una senyora amb molta dificultat. Novament em vaig tirar a l'aigua i, després de donar la volta al cotxe, vaig entrar per la porta davantera contrària a la que havia entrat la primera vegada. Allí, ja surant, era el pare i marit de les anteriors, al que vaig creure mort. El vaig treure del cotxe i de l'aigua com vaig poder. No tenia pols i el seu aspecte impressionava, sobretot la cara. Sense cap confiança vaig fer-li massatges i treia aigua per la boca però, al cap d'una estona, també un poc d'aire. Al veure això em vaig animar, va arribar més gent, el vàrem situar millor ja que jo sol no podia, li vaig fer la respiració boca a boca... ¿Per a què seguir? Millor no.

Fernando Guarch

– ¿Estaves sol quan anaves traent a aquella gent de l'aigua?

• Sí, estava sol.

– ¿Eres conscient del risc que corries?

• Absolutament i ho estava pensant durant tota l'estona, però també pensava que la vida d'aquelles tres persones valia més que la meua.

– Fernando, com tu dius, ¿per a què seguir? Millor no. Jo també tinc un nus a la gola.

• Un acte així en una etapa d'insolidaritat com la que vivim, en la que tants de cotxes continuen la seva ruta, sense parar-se, quan es troben en un accident de circulació i això que no han d'exposar, ni mínimament, la seva vida, és admirable.

T'agraïm les teves paraules i, com hem dit al començament, ara comprenem que no tinguis el mínim interès en publicitat. Actes i vivències així són més sublimes en l'interioritat d'un mateix. Però, encara que sigui ferint un poc els teus sentiments, també creiem en els aspectes positius de la seva divulgació. Almenys sabem que no és negatiu tot el que ens envolta.

A. R. F.

LA VEU

Nº 18 - Any III - Ulldecona

Director: José Mª Valls Massaguer

Desembre 1989

...sonreirán estos niños...

Navidad

«NAVIDAD QUE CON DULCE CANTAR TE CELEBRAN LAS ALMAS QUE SABEN AMAR. ¡OH QUE TRISTE ES ANDAR EN LA VIDA POR SENDA PERDIDA LEJOS DEL HOGAR SIN OIR UNA VOZ CARIÑOSA QUE DIGA AMOROSA: LLEGO NAVIDAD!»

Al conjuro de la palabra amorosa de la madre anunciando cariñosamente LA NAVIDAD, sonreirán estos niños y nosotros al contemplarles, espero nos resultará difícil olvidar a otros, tan encantadores pero menos afortunados, en cuyos tímpanos y corazones no resona-

rán las jubilosas y mágicas palabras maternas.

Uno como ellos, en lo humano, hermoso y bello, nació hace 1990 años allá en Belén de Judá y cambió el curso de la Historia. Nació por amor, nos trajo amor y nos dejó un precepto: «Amaos los unos a los otros». ¿Somos consecuentes con El y su mandato? Los niños si lo son pero ¡ay! alguien exclamó con desgarrador pesar: «La única pena que me produce la contemplación de un niño es pensar que un día dejará de serlo».

Todos fuimos niños canderosos pero dejamos atrás el candor al paso que nos alejábamos de la niñez y nos adentrábamos en la vida.

Volvamos la mirada y el corazón al Niño-Dios nacido en Belén, saludémosle silenciosamente desde el fondo de nuestro ser, seamos consecuentes con el ejemplo que nos ofrecen los niños y felicitémonos todos porque «llegó NAVIDAD».

A todos, sin ninguna distinción, de corazón y desde aquí lo hacemos. ¡¡FELICIDADES!!

Jerónimo Castell Guarch

...tan encantadores pero menos afortunados...

Comentaris

La «chapuza» nacional. Els escàndols ocorreguts en les passades Eleccions Generals del 29 d'octubre han tingut forta repercussió en Europa on hem acabat de retratar-nos i això que tan sols ha sortit a la llum alguna petita mostra de les nombroses irregularitats.

En tota la premsa nacional també hem pogut llegir criteris i afirmacions de periodistes i polítics que Déu n'hi do.

Vegeu algunes:

«De profunditzar-se en les irregularitats cometides en cada província, sobre tot en Andalusia i Extremadura, hauria que repetir les eleccions en tota Espanya».

«Se han producido en unas elecciones, por parte del poder, los vicios de la picaresca y el bastardeo».

«La repetición de las elecciones en Murcia, Pontevedra y Melilla son reveladoras del arcaísmo chapucero de la Administración electoral».

«El altísimo concepto que Felipe González y los suyos tienen de sí mismos les ha conducido a compararse con Carlos I, el Emperador».

«La repetición de las elecciones en Murcia, Pontevedra y Melilla agudiza el clima de bochorno para la democracia».

«Las resoluciones de Murcia, Pontevedra y Melilla han confirmado la veracidad de las denuncias de pucherazos y pucheritos que hizo la oposición la noche del 29 de Octubre».

«La madrugada del 29-October permanece como un recuerdo bochornoso para cualquier demócrata con algún escrúpulo ético y rudimentarias nociones matemáticas».

«Nuestra democracia ha quedado sembrada de pucherazos, y su tamaño, mayor del que se presumía».

«A los socialistas les han suspendido en democracia, porque han sido ellos los que han quemado la tostada y cocido el puchero».

«En realidad, si se valorasen severamente todas las irregularidades que se han producido en el proceso electoral, ahora tendríamos que estar disponiéndonos a repetir las elecciones en toda la nación».

«Los Tribunales, bajo presiones evidentes para que fallaran a favor del PSOE, han tenido que decretar la repetición del proceso en tres circunscripciones».

«Felipe González haría bien en llamar a capítulo a don Juan Manuel Eguigaray para que explicase bien esa «visita de cumplido» al presidente del Tribunal Superior de Murcia».

«Mejor hubiera hecho Felipe González en abrir expediente a sus militantes e interventores que votaban dos veces o que embutían las urnas de papeletas sin votantes como si fueran longanizas».

«La evidencia del pucherazo electoral ensombrece la limpieza democrática del partido en el poder. Dentro y fuera de España los modales socialistas quedan en entredicho».

«Los socialistas tragando son tragabolas, tragaldabas, tragasueldos, traganóminas y tragaperras. Se han agarrado a la teta del Estado y no hay quien les arranque de ella».

«Se han confirmado las sospechas de que los socialistas iban a resistirse con uñas y dientes a dejar un poder que muchos de ellos conciben como una libre administración del cortijo nacional».

Etc., etc., etc., etc.

I després de tot això tornem a recordar les paraules «glorioses» de la ministra Rosa Conde: «El gobierno permite que se le critique pero no tolerará que alguien ponga en tela de juicio la claridad del escrutinio de las Elecciones».

Es veu que la Sra. ministra també està ben agafada a la mamella i no està disposta a deixar-la.

Extraordinaris moviments religiosos i parroquials afloren al nostre poble. Ms. Joan Martorell, el nou «Sr. Retó», ha dinamitzat extraordinàriament la comunitat parroquial d'Ulldecona. En les poques setmanes que és entre nosaltres ha activat unes coses, n'ha creat unes altres i s'ha envoltat de gran nombre de persones de totes les edats que col·laboren amb ell. La festa de la Puríssima va ser molt brillant i l'assistència de fidels extraordinària. Segur que el Nadal no serà menys. El felicitem i ens felicitem.

No es va poder cobrir la plaça d'Auxiliar-administratiu per a l'Ajuntament d'Ulldecona i l'examen va acabar ben aviat, minuts després d'haver-se començat, ja que cap de les joves que es varen presentar va poder superar la primera prova: 250 pulsacions mecanogràfiques.

Aquests nervis...

Per Nadal

PER NADAL
el meu missatge és especial
Deixo obert el meu portal
Amics, Família: Hola! Què tal?
Menjar, veure ... (lo normal)

PER NADAL
L'amor és tema principal
Posem pau a la postal
L'Home ric no mira un ral
L'alegria és total

PER NADAL
FUM fumeja lo fumeral
Qui no espera algun regal?
Qui no té algú malalt?
QUANTA GENT S'HO PASSA MAL?

PER NADAL
la misèria és més real

PER NADAL
neix Jesús, rebel, com cal.

Xavi Gauxachs
Desembre-89

Es digué fa pocs dies: «El despiste del Alcalde d'Uldecona és tal que no sé si realment és «despiste» o que, en el fons, no li importa res Uldecona».

No té d'altra explicació el fet ocorregut en la distribució d'unes subvencions concedides per la Diputació, amb càrrec al canon energètic.

La petició de l'Ajuntament d'Uldecona va estar tan ridícula i absurda que varen sobrar 10.000.000 ptes. a la comarca, després d'assignar als altres el que varen demanar.

Finalment, meitat per compassió i meitat perquè la diferència amb les subvencions als altres Ajuntaments era escandalosa, entre «chistes» i sonrides mal dissimulades d'alcaldes, consellers comarcals i diputats per la torpesa del nostre alcalde, ens han donat la meitat dels 10.000.000 sobrants i malgrat tot, la distribució ha quedat així:

ALCANAR	28.634.000	Ptes.
AMPOSTA	60.000.000	"
FREGINALS	15.582.916	"
LA GALERA	9.310.533	"
GODALL	11.424.235	"
MAS DE BARBERANS	11.825.552	"
MASDENVERGE	12.000.000	"
SANT CARLES		
DE LA RÀPITA	41.963.235	"
SANTA BÀRBARA ..	19.500.000	"
LA SÈNIA	25.000.000	"
ULLDECONA	16.432.528	"

Com es pot veure el nostre Ajuntament podia aspirar, perfectament, a uns altres 10.000.000 de ptes. Clar que resulta més fàcil i còmode augmentar els impostos municipals, per això deia un conegut polític comarcal fa pocs dies:

«Els impostos municipals d'Uldecona són els més elevats de tota la comarca i quasi de la província».

Rafel Nadal i Company, ex-senador socialista per Tarragona, en carta oberta adreçada a Jaume Antich i publicada en el Diari de Tarragona, diu:

«El Partit Socialista, en Tarragona i a molts de llocs va de rodolons avall».

No afegim res.

Que l'Associació local de Jubilats és un niu socialista ho sap tothom i que els que són al front de la mateixa són també a les ordes directes... de qui han d'estar-hi, també.

Seguint mètodes socialistes recurreixen al que sigui per fer proselitisme i amb motiu de les últimes eleccions del 29-October han aixecat la camisa a un bon nombre de gent de la tercera edat.

Segons ens expliquen, els hi varen dir, anunciant-ho a bombo i platillos, que el Govern concediria una pensió als que varen estar en camps de concentració i altres, però per tractar del tema havien d'anar a Barcelona i allí es varen desplaçar en dos autocars, però al que realment varen assistir va ser a un miting socialista.

Als pocs dies va seguir la gresca en una assemblea al MANUA per tornar a tractar del tema. Allí els varen lliurar tota classe d'obsequis amb inscripcions «Vota al Partit Socialista» i els varen dir, més o menys, que els concedirien la pensió però que havien de votar al Partit Socialista.

Ara resulta que les Eleccions ja han passat i de la promesa pensió, res de res. Ni hi ha res legislat ni ningú sap res. Com hem dit, una aixecada de camisa.

La noche que perdimos a Fernando Martín

La muerte, siempre la muerte nos arranca un gemido. Nos sorprende / ¡Un accidente! Nos golpea / ¡Oh, Dios mío!

La muerte, siempre la muerte nos espera en el camino. Siempre ELLA es la más fuerte. Es el peor enemigo.

La muerte, siempre la muerte por meta o por destino. Ruleta loca de la suerte: ¿Quién gobierna tu sentido?

La muerte, siempre la muerte nos gana al ser querido. Y nos deja, aquí, en la frente, un doloroso vacío.

Xavi Gauxachs
Desembre-89

¡BONS NADALS!
¡BON ANY NOU!

Vida Municipal

Aprovació d'algunes ordenances municipals

El passat dilluns 27-11, l'Ajuntament va celebrar Ple extraordinari.

El portaveu del Partit Popular, en Jeroni Castell, va dir al començament que el seu grup aprovava l'acta del Ple anterior després d'unes explicacions donades per l'actual secretari accidental de l'Ajuntament, segons les quals, no hi havia fet constar les protestes del Grup Popular en el Ple del 6-11 perquè no s'havia demanat explícitament que hi constessin i que si bé és cert que l'anterior secretari tenia la costum, en aquests casos, de recollir-ho en l'acta, ell tenia criteri distint i l'actual legislació igualment comporta un sistema que l'altre. El grup del Partit Popular, va dir el seu portaveu, acceptava el criteri diferencial de l'actual secretari però demanava, ara explícitament, que constés en acta els motius pels que protestaren i no varen poder aprovar l'acta del 28-9 i va repetir:

1^r. Que ell no va dir, com explica l'acta, que constés que l'alcalde s'oposava a que es debatés la moció d'urgència pel tancament de la guarderia infantil BARRUFET sinó que constés l'oposició del Grup Socialista que va ser qui es va oposar i qui podia impedir-ho però no l'alcalde que no té autoritat per aquesta qüestió i que per tant ell no li hagués tolerat.

2ⁿ. Que ell no va demanar-ho després de l'acord de felicitació a en Pere Arnau, com diu l'acta, sino que es va rebutjar la moció pel grup Socialista.

3^r. Que ell no va demanar-ho dues vegades, com diu l'acta, sinó una i en el moment abans exposat.

4^t. Que ell no va dir que constés la seva disconformitat, com diu l'acta, per la negativa del grup Socialista a que es debatés la moció, sinó la disconformitat del grup del Partit Popular.

5e. Va protestar perquè l'acta no recull que l'alcalde va afirmar, taxativament, que «en Precs i Preguntes hi hauria un ampli debat».

6e. Que ell no va dir que als barris s'havien obert guarderies municipals, com diu l'acta, sinó que, l'alcalde i Ajuntament havien promogut l'obertura de guarderies però que va tenir molt de compte en no caure en l'equivocació de dir que eren municipals perquè sabia que no ho eren.

7e. Que l'acta no recull que el grup del Partit Popular es va veure obligat a abandonar el Ple al negar-se l'alcalde a l'ampli debat al que s'havia compromés.

Després d'alguns assumptes de tràmit es varen aprovar dos suplementes de crèdit amb el vot en contra del Partit Popular i de Convergència i Unió.

L'Ajuntament va aprovar per unanimitat una moció demanant el tancament de la central nuclear de Vandellòs I. La moció va ser presentada per CiU es va poder aprovar per unanimitat després d'alguns retocs per uns temes puntuals posats de manifest pel Partit Popular.

Finalment es varen aprovar diverses ordenances fiscals. A instàncies del Partit Popular, el grup Socialista va accedir a rebaixar dues ordenances de la proposta que s'havia presentat (extracció d'arenes i pedra, per un costat, i subministrament d'aigua potable per l'altra). Això va permetre que s'aprovaren per unanimitat.

Acabat el Ple, va demanar la paraula Josep Lluís Millán, que era present entre el públic, i va preguntar com havia quedat l'ordenança sobre els béns de naturalesa rústega. L'alcalde no li va aclarir el tema perquè li va dir que s'havia tractat en un altre Ple i no en aquest.

Jornadas de Teatro – Centro Cultural

El domingo día 26 de Noviembre, se clausuraron las VII Jornadas de Teatro, organizadas por la Sección de Teatro del Centro Cultural Recreativo de Uldecona.

Una gran actuación de nuestros actores locales, puso broche final a estas jornadas con la representación de LA DAMA DEL MAR de Henrik Ibsen. Obra de finales del siglo XIX, trata fundamentalmente de la libertad, el machismo y de la dificultad de adaptación a un determinado lugar y a unas personas. Obra profundamente psicológica y de caracteres muy marcados.

El Grupo de Teatro supo estar a la altura, realizando una extraordinaria actuación. Víctor Vidal y Mª José Royo, pusieron muy alto el listón en cuanto a dotes interpretativas.

Entrevistamos a Mª José Royo, protagonista principal de la obra:

– **¿Cuándo se formó y quién o quiénes fueron los promotores del Grupo de Teatro del Centro Cultural?**

- Se formó en el año 1947.

– **¿Qué objetivos se marcaron en sus comienzos?**

- Fundamentalmente hacer cultura y fomentar la amistad.

– **Llevar adelante el Grupo de Teatro, aunque sea puramente «amateur», debe ser muy costoso. ¿De qué recursos disponen?**

- Es costoso a todos los niveles, por los ensayos, los montajes y todo lo que significa la puesta en marcha de la obra.

Los recursos son mínimos, se recibe alguna subvención para los montajes de algunas obras. En lo referente a las Jornadas de Teatro, se cuenta con las subvenciones del «Pla Cultural de La Caixa» y de l'Ajuntament.

– **Dada la calidad escénica y humana, de la que fuimos testigos todos los que presenciamos «La Dama del Mar». ¿Cuáles son los proyectos inmediatos y futuros del Grupo?**

- Representar la obra fuera de Uldecona, como con todas las obras que hacemos. Futuros proyectos... Presentarnos al «Concurs de Teatre Amateur» de Sant Feliu de Llobregat.

– **¿Cuándo y cómo nace su vocación por el Teatro?**

Mª José Royo

• Empecé de crío en el cuadro escénico de La Pasión y más tarde formando parte también del Grupo de Teatro del C.C.R. Conforme iba pasando el tiempo, me daba cuenta de lo maravilloso y atrayente que es el mundo del Teatro.

– **Mª José, está casada y tiene dos hijos pequeños. ¿Le resulta difícil combinar las tareas diarias con los ensayos?**

- No. No resulta difícil. Los ensayos son por las noches y me sirven mucho para olvidarme de la rutina y los problemas de cada día al tiempo que haces cultura. A mí personalmente me ha ayudado mucho. Es una experiencia muy enriquecedora.

– **¿Eliás y sus hijos, la ayudan a llevar a cabo esta vocación suya por el Arte de la interpretación?**

La Dama del Mar

• Sí. Si en casa no encontrara apoyo moral, prácticamente no podría desarrollar esta vocación. Piensa que son muchas las noches que después de cenar tienes que ir a los ensayos y para ello necesitas que te apoyen. De hecho mi marido lo comprende muy bien, porque también está metido en el Grupo de Teatro del C.C.R. y de La Pasión.

– **Carácter... Temperamento... Profesionalidad... O Profesionalidad... Temperamento... y Carácter. El Teatro debe absorber gran parte de su tiempo libre. ¿Cuántas horas dedica al día a estudiar y ensayar las obras?**

- Las obras se suelen preparar con dos o tres meses. Al principio se ensaya tres días a la semana y durante el último mes, todos los días, aparte de que en casa tienes que estudiarte el papel.

Son muchas las horas que dedicamos, pero no son en ningún caso horas perdidas.

– **Mª José vive con intensidad el personaje que interpreta. Ríe y sufre con él. Es indiscutible que para ello hacen falta unas grandes dotes interpretativas. ¿Cómo se consigue esta identificación tan absoluta?**

- Ensayos y más ensayos. Estudiar el carácter del personaje y llegar a identificarte con él, de manera que cada gesto y cada reacción que tengas en el escenario, tiene que ser del personaje que interpretas. Tienes que olvidarte de ti misma y ser el otro. Y desde luego, escuchar al Director. Esto es fundamental.

Gracias por tus palabras, Mª José y muchos éxitos a este magnífico grupo de amigos del Teatro, que con vuestro esfuerzo contribuís a enriquecer la cultura de nuestra villa. Suerte no os la deseo, porque creo en la profesionalidad de las personas y vosotros la tenéis.

Agustín Reverté